

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22709/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Петковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Милован Јовановић, адвокат из ... и Техничке школе Смедерево, Смедрево, чији је пуномоћник Александра Симић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1562/23 од 26.06.2024. године, у седници већа одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1562/23 од 26.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ се као недозвољена ревизија тужоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 1562/23 од 26.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1534/18 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате укупан износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом и то на име претрпљених физичких болова 65.000,00 динара, за претрпљени страх 65.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа 70.000,00 динара са законском затезном каматом на ове износе од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој Техничкој школи Смедерево накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 1562/23 од 26.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П 1534/18 од 21.02.2023. године, у ставу првом изреке, у делу којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца

којим је тражио да се обавезе тужена Техничка школа да му на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 200.000,00 динара и то на име претрпљених физичких болова 65.000,00 динара, на име претрпљеног страха 65.000,00 динара и за претпљене душевне болове због повреде части и угледа 70.000,00 динара са законском затезном каматом на ове износе од пресуђења до исплате и одлука о трошковима поступка. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца у односу на туженог ББ из ... и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23- др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 2. ЗПП, оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из цитиране одредбе закона за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву тужиоца. Применом правила о терету доказивања одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у односу на тужену Техничку школу Смедерево, у чињеничној и правној ситуацији у којој је тужилац, као полицијски службеник, обезбеђивао скуп ученика у школском дворишту поводом завршетка школске године, када му је првотужени изненада задао ударац отвореном шаком, песницом, да је поводом описаног догађаја првотуженом као малолетном лицу у кривичном поступку изречена посебна обавеза због извршеног кривичног дела напад на службено лице, а да је до инцидента дошло након завршетка прославе при чему је школа предузела све радње да спречи настанак штете. Имајући у виду наведено, спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке које би поткрепиле његову тврдњу о постојању различитог поступања судова у битно сличној чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, па није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како у конкретном случају висина потраживања тужиоца (200.000,00 динара), не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП, јер је реч о спору мале вредности.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић